

Arrest

nr. 188 971 van 27 juni 2017
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, in hun eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun drie minderjarige kinderen X, X en X, op 6 december 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 oktober 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 november 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die *loco* advocaat I. FLACHET verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, dienen op 12 oktober 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 12 augustus 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 29 juni 2012 wordt deze aanvraag ongegrond verklaard.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 93 920 van 19 december 2012 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 18 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag ongegrond wordt verklaard.

Op 6 december 2013 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 31 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 7 juni 2013 wordt deze beslissing ingetrokken en worden verzoekers op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet gemachtigd tot een verblijf van één jaar in het Rijk. Op 4 juli 2013 worden verzoekers in het bezit gesteld van een A-kaart.

Verzoekers stellen een beroep in tegen deze beslissing, dat is gekend onder het rolnummer X

Op 28 augustus 2014 wordt het tijdelijk verblijf aan verzoekers toegekend op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet verlengd voor de duur van een jaar.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 129 103 van 10 september 2014 wordt de beslissing van 18 maart 2013 vernietigd.

Op 23 oktober 2014 geeft de ambtenaar-geneesheer een nieuw advies.

Op 29 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 12 oktober 2009 ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.10.2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

(...)

nationaliteit: Iran

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten onontvankelijk werd verklaard op 12.08.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De aangehaalde medische elementen voor C., R. werden niet weerhouden door de arts-adviseur (zie medisch advies d.d. 23.10.2014 onder gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan de wettelijke vertegenwoordigers van C., R. te willen overhandigen.”

Op 22 mei 2015 wordt de machtiging tot verblijf van verzoekers op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet verlengd voor de duur van één jaar, tot 7 juni 2016.

Op 3 juni 2016 wordt de machtiging tot verblijf van verzoekers verlengd voor de duur van één jaar, tot 7 juni 2017.

Op 9 mei 2017 wordt de machtiging tot verblijf van verzoekers verlengd voor de duur van één jaar, tot 7 juni 2018.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De Raad stelt vast dat uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoekers in het bezit zijn van een A-kaart geldig tot 7 juni 2017.

Ter zitting van 7 juni 2017 deelt de advocaat van verzoekers mee dat deze A-kaart inmiddels verlengd werd tot en met 7 juni 2018 en dat C. R., voor wie de medische attesten werden ingediend, overleden is.

Er dient te worden vastgesteld dat verzoekers een verblijfsrecht hebben tot 7 juni 2018 en dat het kind van verzoekers, voor wie de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend, inmiddels overleden is. Bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing zou het bestuur niet anders kunnen dan vaststellen dat de persoon voor wie de medische redenen werden aangehaald, overleden is.

Ter zitting wordt de advocaat van verzoekers gevraagd naar het belang van verzoekers bij huidig beroep. Hij gedraagt zich naar de wijsheid.

Er worden geen elementen aangehaald waaruit een belang zou blijken bij huidig beroep.

Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET